

megrendelő, hogy az Ő érdekeit is nézve segítsen jó döntéseket hozni, én ebben partner vagyok, segíték, inspiráltak...

Az emberi becsület nagy érték. Amikor egy szóbeli ígéret is annyit ér, mintha közjegyzői okiratba foglaltuk volna. A becsület azt is jelenti, amit a főparancs is sugall: tegyék úgy felebarátainknak, mint amit elvárnák önmagunknak. Vannak becsületbeli ügyek, vannak az életben előre láthatóan is vesztes játszmák az emberi kapcsolatokban. Arra kell törekednünk, hogy miközben a haszonra törekszünk, ne csak a mi hasznunk, hanem az közhaszon is növekedjék. Ekkor beleférnek ezek a vesztes játszmák is, a boldogulás számomra azt is jelenti, hogy nem akarok mindenképpen nyerni, de azt sem szeretném, ha mindig én fizetném meg az árát mindennek és így baleknak nézzenek. A boldogulás egy szűk, de fenntartható utat jelöl ki, amely úton lehetnek nehézségek, visszacsúszások, de bízhatunk abban, hogy hosszú távon előre haladunk a célunk felé. „Élni és élni hagyni” – mondja a mondás, valami ilyen ez az út, amin boldogulhatunk. A Földi élet egyensúly találasokból áll. Az emberi kapcsolatainkban, a becsületbeli ügyeinkben, a boldogulásunkban mind-mind egyensúlyra kell törekednünk. Ismerjük a „tű fokáról” szóló Jézusi mondást, de ez ettől szép ki hívás, megpróbálni úgy beférni a szűk kapunk, hogy a falakon belül legyenek olyan „üdvözült emberek”, akik fel tudják sorolni a mellettünk álló érveket, hogy mi is alkalmasak vagyunk a csapatba. Ilyen testvérbarátokat, kapcsolatokat kell keresnünk az életünk során, hogy egymást segíthessük a becsület ÉS a boldogulás útján.

FARAGÓNÉ BIRCSÁK MÁRTA

BECSÜLET VAGY BOLDOGULÁS

Vannak olyan döntéseink, amelyek, már előre meghatározzák, hogy milyen módon szeretnénk boldogulni az életben. Ilyen pl. a pályaválasztásunk, vagy a nagycsalád vállalása. Már ekkor letesszük a voksot a becsület mellett. Ha nagycsaládot vállalunk, és szeretnénk becsülettel eltartani a reánk bízottakat, akkor két lehetőségünk van: vagy az életszínvonalunkat csökkentjük, vagy több munkát vállalunk (úgy, hogy a család ne szenvedje kárát). Gyurka bácsi által sokat hangoztatott Bokor-szlogen: a kettőről egyre jutás iránya. Ezek az emberi alaptermészettel ellentmondó dolgok, de Jézus is hasonlókat tanított.

Ha játszom a szavakkal ilyen is előfordulhat: boldogul, bolondul, megboldogul. Talán, aki megbolondul, az akar mindenáron becsület nélkül boldogulni. Aki viszont megboldogul, annak már nem hiányzik semmi, ezért boldog az örökkévalóságban.

Nevelni lehet-e utódainkat a becsület választására? Igen! Elsősorban életpéldával. A fejlődésnek egy bizonyos szakaszán még nem érti a

gyermek, hogy miért rossz az a másinak, ami neki jó (Pl., ha elveszi a társa játékát, a másik gyerek sír, ő pedig csodálkozik ezen, hiszen neki jó, mert nála van a játék.). Ez azért van, mert a kicsi gyermek egocentrikus gondolkodású. Ez nem azonos az egoizmussal. Utána, ahogy fejlődik a gyermek, képes arra, hogy együtt érezzen a másikkal, ekkor már nem egocentrikus gondolkodású. Rendkívül fontos szerepe van az érzelmi nevelésnek és a szülői, nevelői mintának. Sajnos azt is tapasztaljuk, hogy bizonyos emberek megrekednek az egocentrikus fejlődési szinten, sőt átcsapnak egoizmusba.

Mi letettük a becsület mellett a voksunkat, de emberből vagyunk, így nem tudhatjuk előre, hogy hogyan fogunk viselkedni, ha pl. családtagjainkkal, szeretteinkkel megszarolnak minket stb. (Pl. az Ötödik pecsét című filmben is, nem várt módon ki ütötte arcul a haldoklót?) Azért mégiscsak az a jellemző, hogy a tartós életgyakorlatunk, a kritikus szituációkban is érvényesül. Legalábbis ezt szeretnénk elérni, amiben a közösségünk egy életen át segít.

Vajon, ha nálunk dúlna a háború, mit tennék az ősi üss, vagy fuss ösztönreakcióval! Főleg, ha kiterjedt szeretteim körét nem is tudnám vinni magammal... De ez már egy másik kérdéskör.

JUDDI KRISHNAMURTHI

A JELENLEGI KRÍZISRŐL)

Kérdő: Ön azt mondja, még nem volt példa a jelenlegihez hasonló krízisre, de vajon mennyiben kivételes a mostani helyzet?

Krishnamurti: Nyilvánvaló, hogy még soha nem volt példa a mostanihoz hasonló világméretű krízisre. A történelem során korábban is elő fordultak már különféle társadalmi, nemzeti vagy politikai krízisek; a válsághelyzetek, a gazdasági recessziók újra és újra beköszöntének, aztán megváltozik a helyzet - mindig is így volt ez. Jól ismerjük ezt a folyamatot. A jelenlegi helyzet azonban nyilvánvalóan más, nem igaz? Először is abban különbözik a korábbi krízisektől, hogy most nem a pénzről vagy más, kézzelfogható dolgokról, hanem eszmékről van szó. Ez a krízis kivételes, mert az eszmék területén zajlik le. Eszmékkel állunk harcban, és igazoljuk a gyilkosságot: a világ minden táján elfogadhatónak tartják a gyilkosságot, mint az igazságos végeredmény elérésének eszközét, és már önmagában ez is példa nélkül való. Korábban a gonosz gonoszként, a gyilkosságot gyilkosságként ismertük, ma azonban a gyilkosság a nemes cél elérésének eszközévé vált. Igazolhatónak tartjuk a gyilkosságot, legyen szó akár egyetlen személy, akár egy népcsoport meggyilkolásáról, mivel a gyilkos – vagy az általa képviselt csoport - az emberiségre nézvést üdvös